

at forme en Paragraf, hvorved man kunde komme de Udlejere til Livs, som tog ublu Leje. I den Form, Paragraffen har faaet i det høje Folketing, vil det i alt Fald være nødvendigt — har et Flertal i Udvalget ment — at foretage en Forandring af Hensyn til Tydeligheden, og et Flertal, bestaaende af Venstres, det konservative Folkepartis og det radikale Venstres Medlemmer i Udvalget, foreslaar derfor en ny Affattelse af 3die Stykke i § 3, en Affattelse, der gaar ud paa, at naar en Overenskomst om Lejeforhold eller en Opsigelse af Domstolene i Henhold til Bestemmelserne i Paragraffen er kendt ugyldig, kan Domstolene, hvis der skønnes at være Grund dertil, idømme Udlejeren Straf. Venstres og det konservative Folkepartis Medlemmer i Udvalget stiller derhos et Ændringsforslag, der gaar ud paa at fastslaa, at Forudsætningen for, at en Opsigelse fra Udlejerens Side kan kendes ugyldig, ikke blot er, at en Sag er anlagt i Henhold til § 3, 1ste Stykke, men ogsaa, at Lejeren har faaet Medhold i denne. Man finder det nemlig urigtigt, at en Lejer ved blot at anlægge en Sag skal kunne i alt Fald til en vis Grad sikre sig imod Opsigelse, og derfor har man ønsket denne Ændring.

I de sidste Dage har man i københavnske Blade drøftet den Virksomhed, som udfoldes af nogle saakaldte Husleje-bureauer og af enkelte Personer med at skaffe Folk, der er i Bolignød, Lejlighed. Derved er Opmærksomheden blevet henvendt paa, om man ikke gennem en Bestemmelse i denne Lov kunde ramme de paagældende saaledes, at den Aagerforretning, de driver, ikke blev mindre strafværdig, end det er, at der tages en for høj Leje, hvilket sidstnævnte Forhold jo alle Dage maa bedømmes rent skønsmæssigt, medens det andet dog meget lettere kan rammes. Dette Spørgsmaal vil Udvalget tage under Overvejelse inden tredie Behandling. I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse med de to Ændringer, jeg her har omtalt.

C. F. Sørensen: Forhandlingerne ved første Behandling af dette Forslag var af en saadan Art, at der ingen Grund var til at tro, at en yderligere Behandling skulde kunne forbedre det. Mit Parti ønskede derfor ikke Udvalg nedsat denne Sag vedrørende. Det blev imidlertid nedsat paa andres Foranledning, men Forhandlingerne i Udvalget har vist, at denne Opfattelse var rigtig, at Forslaget ikke er forbedret i Retning af Lejernes

Interesser. De to Ændringsforslag, som er fremsat, kan vi derfor ikke tiltræde. Det første, der er stillet af de to Regeringspartier, betyder en yderligere Svækkelse af § 3. Det andet Ændringsforslag, som er tiltraadt af det radikale Venstre, er nærmest af redaktionel Art og betyder for saa vidt ikke ret meget. Jeg kan derfor ikke udtale nogen særlig Velvillie overfor det, der er sket, men maa henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling af Forslaget.

H. Trier: Ændringsforslaget under Nr. 1 er der maaske noget, der taler for, men betydeligt mere, der i Realiteten taler imod. Jeg har ikke ønsket at være Medforslagsstiller dertil. Jeg ønsker ikke at have Del i Ansvaret for Vedtagelsen deraf, og jeg vil derfor ved Afstemningen derover holde mig udenfor denne. Jeg anbefaler mine Partifæller at gøre det samme.

Ændringsforslaget under Nr. 2 giver en maaske tydeligere Form for væsentlig det samme Indhold. Ordene „kan straffes“ vil efter Udtalelser fra juridisk Side ifølge Domstolenes Praksis blive opfattet som „skal straffes“, naar Betingelserne derfor er til Stede. Ordene „efter Omstændighederne“ betegner, at der i Sager som de, der her vil komme til at foreligge, ved Idømmelsen af Straf maa tages Hensyn til de Forhold, hvorunder, og det Omfang, hvori den ulovlige Handling har fundet Sted. Jeg anbefaler at stemme for dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til den endelige Afstemning over Lovforslaget skal jeg ligesom tidligere, hvis Lovforslaget ved tredie Behandling foreligger, som det nu foreligger her, anbefale mine Partifæller at stemme derfor. Det afskærer jo ikke Traaden straks, saaledes som Tilfældet vilde være, hvis Lovforslaget ikke gennemføres. Ingen ved, hvad der kan ske, naar den Tid er udløbet, der er sat som Frist. Med Hensyn til en enkelt Bestemmelse maa jeg tage et Forbehold; det er Bestemmelsen om den Tidsfrist, der er fastsat for den endelige Afvikling af denne Lovgivning. Det, at vi stemmer for Loven i dens Helhed, betyder ikke, at vi godkender denne Bestemmelse. Vi maa forbeholde os at genoptage Spørgsmaalet, hvis Forholdene skulde tale derfor.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Udvalg for hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag og skal indskrænke mig til at tilføje,